

ги е употребило за своята собственна полза. Работниците повървали, оставили си работата и пригответиле са; а Касабовъ и неговата компания мислатъ, че сѫ направиле голѣми работи! Ако утре са покаже сгодно време, то хората нѣма вече да ни вѣрватъ, защото много пѫти сѫ ги лѫгале различни шарлатани! Да лѫжатъ народътъ за 20 жѫлтици! Ако би могле да добиятъ нѣщо за народните работи, то азъ би имъ опростилъ; но да са продатъ за 20 жѫлтици, — гнуснава работа! Много низска работа!. . . За да ги не познаятъ работниците кои сѫ, тие си туриле маска на лицето.“ Презъ зимата Раковски имаше съ тие хора голѣми препирни и страшни неудоволствия. Касабовъ и Грудовъ са мѫчеха да унищожатъ Раковски, да умалатъ неговите заслуги и да останатъ сами. Отидохме при Н. Балкански на мушията. Когато захвана да преминува зимата, то азъ са приготовихъ да премина съ три чети на Стара-планина. Въ това сѫщо време гореказанните лица (Касабовъ, Грудовъ, Дияманди и др.) издадоха единъ мемоаръ и нѣколко брошури за бѫлгарскиятъ народъ, въ които са стараѣха да докажатъ на свѣтътъ, че тѣмъ е познато положението на народътъ и неговите стрѣмления. Касабовъ и Грудовъ сѫ мислиле, че щомъ са появи на тоя свѣтъ тѣхниятъ мемоаръ, то Бѫлгария ще да бѫде свободна!

Като гледахъ, че народътъ е раздраженъ и че Критъ са бие юнашки, то предложихъ на Раковски да сѫставиме и ние нѣколко чети и да произвѣдеме бунтъ. Раковски не одобри моите планове и рѣче ми: „Критъ ще скоро да положи оружието си, защото нѣма помощъ отъ никаде.